

fornemmelig maa tages Hensyn til, er deels de personlige Egenstaber hos Manden, deels og den Omstændighed, om der paa de enkelte Steder meget hyppigt indtræffer Strandinger, eller om de indtræffe mindre hyppigt. Jeg troer derfor, at det vilde være langt mere hensigtsmæssigt, om det overlodes Bestyreren at accorderere om Lønningen indenfor den Grændse, som jeg har foreslaaet, nemlig til 50 Rbd., og lade ham tage Hensyn til de vedkommende Opfyndsmænds Egenstaber og til de øvrige forhaandenværende Forhold. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget.

Almindelig: Jeg troer, at dersom § 4 bliver staaende, vil den i givne Tilfælde kunne lede til Collisioner, navnlig mellem Dyrigheden og Bestyreren af Redningsvæsenet, hvad enten det bliver Bestyreren selv, der er tilstede, eller den Opfyndsmænd, som omhandles i den 5te Paragraph. Jeg troer derfor, at det er rigtigst, at denne § 4 gaaer ud, navnlig finder jeg, at det i alt Fald er urigtigt, at der staaer „Herredsfogderne“; der skulde have staaet „Dyrigheden“, saaledes som der ogsaa staaer i Strandingsanordningen af 28de Decbr. 1836 § 1. Det kan nemlig undertiden ogsaa indtræffe, at Amtmanden er tilstede, og han maatte naturligvis forbeholdes den Myndighed, som han efter de tidligere Bestemmelser har. Jeg troer heller ikke, at man, fordi der Intet staaer om dette Forhold i nærværende Lov, derved i Almindelighed vilde risikere store Ulemper; thi man kan forudsætte, at naar der af det Offentlige ansættes særlige Bestyrere for Redningsvæsenet, vil Dyrigheden ikke indgribe i disses Function paa nogen skadelig Maade. Jeg skal derfor stemme for det principale Forslag til § 4, om at denne Paragraph skal udgaae.

Indenrigsministeren: Hvad angaaer det til § 4 stillede Vædringsforslag, indrømmede jeg allerede sidste Gang, at den Deel af § 4, som det subsidiaire Vædringsforslag angaaer, forekom mig mindre fornøden, og jeg skal dermed henstille det til Forsamlingens Bedømmelse. Hvad derimod angaaer den første Sætning: „Herredsfogderne have“, som der staaer, „hver for sin Jurisdiction's Bedkom-

mende, som Politimestere at yde Bestyreren al fornøden Bistand“ — da er det Hovedbestemmelsen i Paragraphen; den mener jeg at være blevet noget misforstaaet af de ærede Talere; thi dens Betydning er at betegne, at Bestyreren, der antager Opfyndsmænd og Baadfolkene, og som maa ansees at have den største Sagskundskab, naar han er tilstede, skal raade for Redningsvæsenet, og at Herredsfogden blot skal yde ham Bistand i Henseende til hvad han vil have foranstaltet i Anledning af Redningen. Naar man nu lader denne Paragraph udgaae, hvad bliver saa Resultatet? Saa staaer der i § 10 i bemeldte Anordning „at Dyrigheden har at drage Omsorg for, at Alt iværksættes paa den hensigtsmæssigste Maade, og at der fremfor Alt bør sørges for Mandstabs Redning“. Deraf følger altsaa, at Dyrigheden bliver raadig over Redningsforsegene; og da Dyrigheden, som den ærede sidste Taler bemærkede, er baade Amtmanden og Herredsfogden, saa bliver Bestyreren ligefrem ogsaa den sidste underordnet. Jeg veed nu ikke, om det er dette, den ærede Forslagsstiller har tilfattet, eller om han har gjort sig dette klart; mig forekommer det ikke hensigtsmæssigt. Vel tør man forudsætte, som ogsaa den ærede sidste Taler yttrede, at Herredsfogden eller Amtmanden, hvem der nu er tilstede, i Almindelighed dog Herredsfogden, i Reglen vil være saa fornuftig, at han ikke vil indblande sig i Bestyrerens Afgjørelse af, hvad der er det hensigtsmæssigste; men det kan dog ogsaa tænkes, at Herredsfogden i sin Iver virkelig kunde mene, at visse Foranstaltninger vare saa sikkert rigtige, at han vilde gjøre den Autoritet gjældende, som Strandingsanordningen hjemler ham. Jeg skal derfor henstille, om det dog ikke maatte være raadeligt at indskrænke sig til det subsidiaire Vædringsforslag.

Hvad angaaer Vædringsforslaget til § 5, kan jeg ikke have Noget derimod at erindre.

Spændet: Den Ulempe, som den ærede Indenrigsminister omtalte, vilde dog ikke forebygges, naar Amtmanden var tilstede, om end § 4 blev staaende; thi saa maatte han jo dog antages at have Myndighed over Bestyreren; men af en anden Grund vil jeg foretrække det principale Forslag, thi jeg tænker mig, at, da